

Zitting 2003-2004

26 november 2003

BEKNOPT VERSLAG

VERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Actuele vragen

- van de heer Jan Penris (Maatregelen om de mobiliteit te garanderen tijdens de werken aan de Antwerpse Ring)
met antwoord van minister Gilbert Bossuyt **3**
- van de heer André Denys (Sportsponsoring van de Nationale Loterij)
met antwoord van minister Marino Keulen **3**
- van de heer Carl Decaluwe (Uitbetaling van de huurvermindering voor kinderrijke gezinnen)
met antwoord van minister Marino Keulen **4**
- van de heer Kris Van Dijck (Gevolgen van het federale akkoord inzake de dienstencheques voor het systeem van kinderopvang)
met antwoord van minister-president Bart Somers **5**
- van de heer Eric Van Rompuy (Uitspraken van minister Van Mechelen betreffende de secretarissen-generaal en het spreekrecht en de spreekplicht van ambtenaren)
met antwoord van minister Dirk Van Mechelen **6**

- van de heer André Van Nieuwkerke (Klachten bij het Kinderrechtencommissariaat inzake weigeringen van inschrijving)
met antwoord van minister Marleen Vanderpoorten 8
- van de heer Johan Malcorps (Betalen van planschade ten gevolge van de watertoets)
met antwoord van minister Dirk Van Mechelen 8

Voorstellen van resolutie

- Pleegzorg 9
 - Bespreking
- Nederlandstalig onderwijs in Brussel 10
 - Bespreking
(Sprekers : de heer Gilbert Van Baelen, verslaggever, mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Sven Gatz, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, de heren Frans Ramon, Kris Van Dijk, Dirk De Cock en Dominiek Lootens-Stael)

Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek

- Benoeming van een lid van de raad van bestuur 14

Voorstellen van resolutie

- Pleegzorg 15
 - Hoofdelijke stemming
- Nederlandstalig onderwijs in Brussel 15
 - Hoofdelijke stemming

Met redenen omklede moties

- De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij 15
 - Hoofdelijke stemming
(Spreker : de heren Johan Weyts, Jan Loones, Eric Van Rompuy en Francis Vermeiren)
- Engagementen in de welzijns- en gezondheidssector 15
 - Hoofdelijke stemming
(Spreker : mevrouw Sonja Becq)
- Achterstallige uitbetaling van subsidies en premies 16
 - Hoofdelijke stemming
(Sprekers : de heren Johan Sauwens en Dirk De Cock)
- Budgettaire gevolgen van de betaling van de tijdskredietpremie voor de Vlaamse overheid en de lokale besturen 16
 - Hoofdelijke stemming
(Sprekers : de heren Jan Loones, Johan De Roo en Francis Vermeiren)
- Effecten van de begrotingsrichtlijn van de minister 17
 - Hoofdelijke stemming
(Spreker : de heer Johan Sauwens)
- Houtafvalplan 18
 - Hoofdelijke stemming
- Beheer van het Zwin 18
 - Hoofdelijke stemming

Motie van orde

- Opheldering van de stand van zaken
(Sprekers : de heren Eric Van Rompuy en Bruno Tobback)

19

Regeling van de werkzaamheden

Aanwezig

Afwezig met kennisgeving

Afwezig zonder kennisgeving

VERGADERING VAN WOENSDAG 26 NOVEMBER 2003

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

– *De vergadering wordt geopend om 14.11 uur.*

ACTUELE VRAGEN

Maatregelen om de mobiliteit te garanderen tijdens de werken aan de Antwerpse Ring

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de maatregelen om de mobiliteit te garanderen tijdens de werken aan de Antwerpse Ring.

De heer Jan Penris : Antwerpen heeft in principe 4 Noord-Zuidverbindingen, waarvan er drie al dan niet tijdelijk niet kunnen gebruikt worden : de Scheldekaaien zijn versmald en zijn zo goed als niet berijdbaar als doorgangsweg, aan de Leien zijn enorme werkzaamheden aan de gang en op de Ring zullen zeer binnenkort herstellingswerken uitgevoerd worden. De Singel is dus de enige Noord-Zuidverbinding die overblijft.

Tijdens een vergadering van de commissie Mobiliteit kwamen er een tijd geleden positieve signalen van de minister en zijn administratie. Er werden drie flankerende maatregelen beloofd om de moeilijke verkeerssituatie in Antwerpen op te lossen : een uitbreiding van het openbaar vervoer, het overbruggen van een aantal moeilijke kruispunten op de Singel, en het verlagen van de tol of zelfs het tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel.

Volgens een Antwerpse krant nuanceerde de minister die drie maatregelen gisteren. Het vooropgezette vervoersaanbod wordt niet gehaald omdat de extra rijtuigen niet klaar zijn, en op de Singel is er van uitbreiding al helemaal geen sprake meer : enkel de frequentie van lijn 634, die constant in opstoppingen zit, zou opgedreven worden. Verder wordt de tol voor de Liefkenshoektunnel niet verlaagd, en zou de aanbesteding van de noodbruggen op de Singel een ernstige vertraging opgelopen hebben. Volgens de pers komt er van de flankerende maatregelen dus niets in huis.

Wat is het antwoord van de minister hierop ?

Minister Gilbert Bossuyt : De aanbesteding voor de bruggen zal er zijn op 9 december, zoals gepland was. Er was wel een kleine technische aanpassing nodig ; die wordt vrijdag gepubliceerd. Ik heb de voorstellen voor de herziening van de tarifiering voor de Liefkenshoektunnel in : de regering zal hier te gepasten tijde over beslissen. De Antwerpenaars appreciëren dat de regering op een intelligente manier financieel en technisch investeert om hun stad leefbaar te houden.

De heer Jan Penris : Ik noteer deze twee concrete engagementen en zal de minister eraan herinneren. Wat de Liefkenshoek betreft, doet hij de deur niet definitief dicht, maar komt hij wel gedeeltelijk terug op eerdere toezeggingen.

Minister Gilbert Bossuyt : Ik blijf erbij : de voorstellen in verband met de Liefkenshoektunnel zijn ingediend en liggen bij de regering op tafel.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Sportsponsoring van de Nationale Loterij

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Denys tot de heer Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over het recent aangekondigde initiatief van federaal vice-premier Vande Lanotte met betrekking tot de sportsponsoring van de Nationale Loterij.

De heer André Denys : Dit weekend kondigde de heer Vande Lanotte, federaal minister van

Overheidsbedrijven, aan dat hij Lottogeld zou gebruiken om een nieuw sportbeleid uit te werken. Sport is echter één van de oudste bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap. De voorbije 20 jaar hebben de opeenvolgende Vlaamse regeringen samen met het Vlaams Parlement hiervoor verdienstelijk werk geleverd.

Voor een goed sportbeleid moeten alle krachten gebundeld worden. Een goed sportbeleid streeft op een gestructureerde manier één duidelijke visie na. Een sinterklaaspolitiek zoals voorgesteld door federaal minister Vande Lanotte haalt niets uit. Het Lambermontakkoord bepaalt overigens dat de gemeenschappen de Lottowinst onder meer voor hun sportbeleid mogen gebruiken.

Waarborgt minister Keulen de uitvoering van het Lambermontakkoord ? Is wat minister Vande Lanotte voorstelt mogelijk binnen het Lambermontakkoord ?

Minister Marino Keulen : Sport is inderdaad een van de oudste bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap. De heer Denys is beter dan wie ook op de hoogte van alle jeugdsport- en topsportinitiatieven die wij nemen.

Ik wijs het voorstel van minister Vande Lanotte om de federale Lottowinst in sport te investeren uiteraard niet af, maar vraag hem uitdrukkelijk om samen te werken. Ideeën lanceren is goed, maar alleen een integrale en complementaire aanpak zal de basis die wij al gelegd hebben kunnen verstevigen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Uitbetaling van de huurvermindering voor kinderrijke gezinnen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Decaluwe tot de heer Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de uitbetaling van de huurvermindering voor kinderrijke gezinnen.

De heer Carl Decaluwe : Heel veel sociale huisvestingsmaatschappijen hebben van de Vlaamse overheid nog steeds geen geld ontvangen ter compensatie van de huurvermindering voor kinderrijke gezinnen tijdens het dienstjaar 2002. Alle maatschappijen die daarover contact hebben opgenomen met de administratie kregen het volgende antwoord : de middelen mogen nu niet uitbetaald worden en de maatschappijen zullen hun geld volgend jaar, voor de verkiezingen, wel krijgen.

Terwijl meer dan één derde van de sociale huisvestingsmaatschappijen structureel verlies leiden, moeten ze dus nog eens wachten op tientallen miljoenen euro van de overheid. Het klopt dat de huurders dat niet voelen omdat de maatschappijen de huurvermindering voorschieten. Volgend jaar zullen de huurders het echter wel voelen omdat de maatschappijen verplicht zullen zijn om de basishuurprijzen te verhogen. De korting op de onroerende voorheffing die de maatschappijen eveneens voorschieten, is evenmin al terugbetaald.

Wanneer zal de Vlaamse overheid de kosten voor het dienstjaar 2002 terugbetalen ?

Minister Marino Keulen : De heer Decaluwe moet toegeven dat dit probleem niet nieuw is. Ook de vorige regering heeft al op interpellaties daarover moeten antwoorden. Omdat op een bepaald moment voorrang werd gegeven aan mensen met een laag inkomen of een vervangingsinkomen, is de lage middenklasse uit de sociale huisvesting verdwenen. Dat had vooral gevolgen voor de financiële leefbaarheid van de sociale huisvestingsmaatschappijen.

U heeft zelf al aangegeven hoe het systeem van de huurvermindering en de uitbetaling ervan in elkaar steekt. Mensen die aanmerking komen, betalen een lager bedrag aan basishuur. Mensen met 3 kinderen genieten van een vermindering met 20 procent, mensen met 4 kinderen krijgen 30 procent en mensen met 6 of meer kinderen ontvangen een korting van 50 procent.

Deze bedragen worden rechtstreeks doorverrekend op de reële huur. De huurders zelf merken er dus niets van. Op het einde van het jaar dient de huisvestingsmaatschappij dan een vorderingsstaat in bij de administratie. De administratie betaalt alles terug.

Sommige huisvestingsmaatschappijen dienen soms ook hun vorderingsstaten laattijdig in. Ik wil dit echter niet

als excuus gebruiken.

Tot op vandaag ontvingen al 53 huisvestingsmaatschappijen 2.256.589 euro voor huurverminderingen. Aan 46 huisvestingsmaatschappijen moeten de huurverminderingen nog doorgestort worden. Het gaat hierbij om 1.876.787 euro.

De vastleggingsruimte komt begin december vrij. Dan moet er toelating tot uitbetaling gevraagd worden aan het Rekenhof. Pas nadien kan men dan overgaan tot uitbetaling. Uw opmerking dat deze betaling pas net voor de verkiezingen zal gebeuren is dus in feite een zeer tendentieuze opmerking.

De heer Carl Decaluwe : Dit is geen tendentieuze opmerking van een parlementslid. Ze komt van uw eigen administratie.

U geeft zelf toe dat ongeveer de helft van de huisvestingsmaatschappijen nog wachten op ettelijke miljoenen. Vorig jaar waren al deze bedragen al ongeveer tegen het jaarmidden uitbetaald. Dit is dus het zoveelste bewijs dat de kas leeg is. Men probeert de problemen gewoon voor zich uit te schuiven.

Hetzelfde kan gezegd worden van de korting op de onroerende voorheffing. Hierbij gaat het echter nog om spectaculairdere bedragen. De minister heeft op mijn vraag hierover niet geantwoord.

Uiteindelijk zullen de huisvestingsmaatschappijen bij dit alles de dupe zijn. De bouwmaatschappijen moeten immers op de hoogte zijn van hun financiële situatie. Momenteel berekenen ze de basishuurprijzen voor 2004. Indien er niet snel duidelijkheid komt, zullen ze de huurprijzen moeten opkrikken.

Minister Marino Keulen : Drieënvijftig sociale huisvestingsmaatschappijen hebben intussen al een huurvermindering gekregen. Zesenvertig maatschappijen wachten nog op een betaling. Nadat het Rekenhof zijn instemming heeft verleend, zullen we tot uitbetaling overgaan.

Ik ontving geen vraag over de onroerende voorheffing maar ik zal u de cijfers hierover bezorgen. In totaal zal er voor 11 miljoen euro aan structurele maatregelen genomen worden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Gevolgen van het federale akkoord inzake de dienstencheques voor het systeem van kinderopvang

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dijck tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de eventuele gevolgen van het federale akkoord inzake de dienstencheques voor het nieuwe systeem van flexibele kinderopvang.

De heer Kris Van Dijck : Indien we de berichtgeving van vandaag mogen geloven, is er een einde gekomen aan de saga van de dienstencheques. In hoeverre heeft het akkoord over de dienstencheques repercussies op het beleid zoals dit door de Vlaamse regering uitgestippeld werd ?

De Vlaamse regering had, in kader van de tewerkstellingsconferentie, het voornemen om de betaling van de dienstencheques toe te vertrouwen aan de federale overheid. Op die manier zou er een budgettaire ruimte vrijkomen van 13,8 miljoen euro. Vlaanderen zou met dit bedrag nieuwe initiatieven voor kinderopvang ontplooiën.

Wat is de huidige stand van zaken ? Blijft het engagement van de federale regering overeind ? Wat is het gevolg van dit alles voor het beleid van de Vlaamse overheid ? Blijft er ruimte over voor nieuwe initiatieven ? Op welke manier kan de Vlaamse regering op dit alles inspelen ?

Minister-president Bart Somers : Op 10 oktober heeft de Vlaamse regering, in het kader van de tewerkstellingsconferentie, ermee ingestemd om het systeem van de dienstencheques over te hevelen naar het federale niveau. Dit is een zeer succesvol systeem omdat Vlaanderen voor een flexibel kader heeft gekozen. Dat blijkt ook uit de cijfers. Meer dan 90 procent van de tewerkstelling wordt in Vlaanderen

gerealiseerd. Ons constitutioneel stelsel brengt echter met zich mee dat de lasten voor Vlaanderen zijn maar de lusten voor de federale overheid.

Vanuit zijn ambitie om meer werk te creëren, heeft de federale minister van Werk Vandenbroucke zich geëngageerd om met het systeem van de dienstencheques 25.000 banen te creëren. Dat is haalbaar, op voorwaarde dat men op het federale niveau dezelfde flexibiliteit hanteert als op het Vlaamse niveau. Daarnet beweerde de federale minister dat er een akkoord was. Ik wens echter geen uitspraken te doen vooraleer ik een definitieve tekst heb gezien.

Indien men op federaal vlak dezelfde flexibiliteit van het Vlaamse niveau wil bereiken, dan moet men voldoen aan twee voorwaarden. Vooreerst moet men ook een beroep doen op uitzendarbeid. Verder moet men ook met kortetermijncontracten durven werken. Op die manier wordt een hefboom naar meer tewerkstelling gecreëerd.

De vrijgekomen middelen zal de Vlaamse regering proberen te gebruiken voor een systeem van dienstencheques in de kinderopvang. Vooreerst wordt er op die manier immers weer meer tewerkstelling gecreëerd. Verder draagt dit ook bij tot de ondersteuning van een positief economisch klimaat. Tweeverdieners zullen zich met dit systeem immers meer kunnen engageren op de arbeidsmarkt.

De heer Kris Van Dijk : Moet ik uit dit antwoord afleiden dat, indien de flexibiliteit niet kan worden gegarandeerd, Vlaanderen heel de materie weer naar zich toetrekt ?

Minister-president Bart Somers : Dat is correct. Gedurende de tewerkstellingsconferentie hebben de regionale en federale overheden zich geëngageerd om een systeem uit te werken dat dezelfde graad van flexibiliteit kent als het Vlaamse systeem.

Indien deze flexibiliteit wegvalt, moet Vlaanderen alles opnieuw naar zich toetrekken. Het zou echter veel beter zijn dat alle federaal georganiseerd werd. Hoe meer dienstencheques er zijn, hoe meer mensen een job hebben, hoe minder middelen de sociale zekerheid moet uitgeven en hoe meer middelen er vrijkomen. In totaal zouden er 25.000 nieuwe jobs gecreëerd kunnen worden.

De heer Kris Van Dijk : Er is echter nog steeds geen volledige duidelijkheid omtrent het engagement over 13.8 miljoen euro dat de Vlaamse minister van Werkgelegenheid op 4 november heeft genomen.

Minister-president Bart Somers : Het is een kwestie van uren vooraleer er duidelijkheid is. De regering zal zich buigen over de formele tekst. Gelet op de uitspraken van de federale minister zal het gaan om een flexibel systeem dat ook in Vlaanderen zal kunnen worden aanvaard.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Uitspraken van minister Van Mechelen betreffende de secretarissen-generaal en het spreekrecht en de spreekplicht van ambtenaren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Rompuy tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de uitspraken van minister Van Mechelen betreffende de secretarissen-generaal van de Vlaamse administratie en het spreekrecht en de spreekplicht van ambtenaren. Minister Van Mechelen zal op deze vraag antwoorden.

De heer Eric Van Rompuy : Het verwondert me dat ik mijn vraag niet mag stellen aan de minister-president, hoewel ze gaat over een wezenlijke bevoegdheid van hem. De minister van Begroting en Financiën heeft maandag de zeven secretarissen-generaal geconvoceerd onder het licht van de camera's. Dat is nog nooit gezien. De minister zegt in de pers dat hij het geklaag beu is. Hij beschuldigt de topambtenaren openlijk van politieke spelletjes met het oog op de verkiezingen van volgend jaar, en klaagt dat hij niet geïnformeerd is over de betalingsnood. Verder stelt hij dat de topambtenaren blijkbaar wel nog geld hebben voor recepties en plezierreisjes.

De erfenis van de vorige minister-president was een lege doos. De Vlaamse Gemeenschap kampt met een kastekort en kan heel wat verbintenissen inzake de huursubsidies, de gehandicaptenzorg, de bijzondere jeugdzorg, het onderwijs, de rustoorden en dergelijke meer niet nakomen. Minister Van Mechelen schiet op de boodschappers. Wat vindt de minister-president van een dergelijke houding ? Hoe staat hij tegenover het spreekrecht van ambtenaren ? (*Applaus bij CD&V*)

Minister-president Bart Somers : Ik laat me niet verleiden tot platvloerse uitspraken. De vergadering van maandag jongstleden met de secretarissen-generaal valt onder de bevoegdheid van de minister van Begroting. Die is mans genoeg om op de vraag te antwoorden. Ik wil wel antwoorden op het tweede onderdeel van de vraag, met name over het spreekrecht en de spreekplicht van ambtenaren.

De heer Eric Van Rompuy : Ik ben geen emo-politicus. De CD&V-fractie houdt zich bezig met de concrete problemen van de mensen. Er is een betalingsnood. Minister Van Mechelen heeft de topambtenaren opgeroepen en voor schut gezet. Hij heeft een politieke fout gemaakt. Aangezien de minister-president verantwoordelijk is voor zijn minister, is het zijn taak om te zeggen wat hij daarvan vindt. Het is gemakkelijk om vrijblijvende verklaringen af te leggen, maar de minister-president is bevoegd om de verplichtingen van de Vlaamse regering na te komen. Ik betreur dat hij niet de moed heeft om een antwoord te geven op onze vraag.

Minister Dirk Van Mechelen : De commissie voor Financiën en Begroting heeft de goede gewoonte om correct en ernstig de opstelling en de uitvoering van de begroting te bespreken. We hebben op 9 september, 12 en 18 november uitvoerig commissiebesprekingen gevoerd over de financiële situatie van de Vlaamse Gemeenschap, die nog altijd uitstekend is. Er is heel wat uitleg gegeven over de maatregel die ik in juni 2003 heb genomen, met als enige doelstelling het goed beheer van de Vlaamse overheidsfinanciën. Volgens het Rekenhof is dat een daad van goed bestuur.

Ik heb zeer sereen gereageerd op een krantenartikel dat zaterdag is verschenen. Ik heb mijn kabinetschef de opdracht gegeven om contact te nemen met de waarnemend voorzitter van het college van secretarissen-generaal, de heer Guido Deblaere, voor een vergadering op maandag over het thesauriebeheer. Zondag heeft de waarnemend voorzitter een persbericht verstuurd - dat overigens niet door mij is ingegeven - waarin hij stelt dat er eigenlijk geen probleem is. Er zijn een aantal knelpunten maar de situatie is niet van die aard is om daarover de minister van Begroting aan te spreken.

Maandag hebben we in wederzijds overleg de pers toestemming gegeven om een aantal beelden te maken van het begin van de vergadering. Achter gesloten deuren heeft de heer Deblaere opnieuw gezegd dat het gaat om een non-event, maar dat heeft me niet belet om te vragen wat de knelpunten binnen de administratie zijn. De doelstelling van het mechanisme van de rondzendbrief is dat het ritme van de ontvangsten wordt aangepast aan de uitgaven. De verdienste ervan is dat een aantal zaken opnieuw in vraag worden gesteld.

Samen met de secretarissen-generaal is beslist om de resterende knelpunten voor te leggen aan een arbitragecel om te kijken waar er onoverkomelijke problemen zijn. Alle lonen en subsidies die daarmee te maken hebben, worden vrijgegeven. Alle vastleggingen zullen volgens het mechanisme van de rondzendbrief begin december worden vrijgegeven.

De Vlaamse regering voert sinds 1999 consequent een voorzichtig begrotingsbeleid. Zo halen we de halvering van de schuld en hebben we ten opzichte van de norm een overschot van 2,2 miljard euro zodat we de verplichtingen zijn nagekomen.

Het is belangrijk om te bepalen of ik de secretarissen-generaal spreekverbod heb gegeven. Daarom herhaal ik mijn aanbod om donderdag in de commissie de heer Delbaere, waarnemend voorzitter van het college van secretarissen-generaal, de heer Victor, secretaris-generaal van mijn functioneel departement en de heer Van Der Borgh, directeur-generaal van Financiën mee te brengen. In overleg met de leden van de commissie kunnen er steeds andere personen gevraagd worden, die meer klaarheid kunnen scheppen.

Vlaanderen heeft ambitieuze begrotingsdoelstellingen. Vlaanderen werkt die correct uit en heeft een offensief beleid gevoerd. Ik betreur dat wij drie uur verliezen aan een proceduredebat terwijl we bezig zijn met het

debat over de begroting, die moet bijdragen tot het socio-relevancebeleid van de minister-president. (*Applaus bij de VLD, sp.a, Groen! en VU&ID*)

De heer Eric Van Rompuy : Een proceduredebat zonder verband met de inhoud is aan mijn fractie niet besteed. We zullen ons trouwens straks beraden over het voorstel dat de voorzitter geformuleerd heeft.

De minister heeft geen afstand genomen van zijn bezwarende verklaringen over de topambtenaren. Ze doen enkel hun werk want hebben van gedachte gewisseld over problemen. Er zijn trouwens nog andere organisaties en instellingen die problemen melden.

De minister-president heeft begin september gemeld dat de begrotingsrichtlijn geschrapt was. Half november is dat nog steeds niet gebeurd. Weet de minister-president nog waar hij mee bezig is?

Morgen kan er gediscussieerd worden over de cijfers, maar ik stel enkel vast dat de regering nog maar 17 miljoen euro in kas heeft, ten opzichte van 454 miljoen euro vorig jaar en 735 miljoen het jaar ervoor. In december zal de regering dus in de rode cijfers komen.

Neemt de minister zijn woorden terug ? Ik wil niet dat de uitlatingen van de secretarissen-generaal beschouwd worden als spelletjes van de oppositie. Ambtenaren moeten hun job kunnen doen en wij moeten de waarheid weten over het budget. In geen enkele commissie worden antwoorden gegeven.

Op 12 november moest er nog 3,4 miljard euro worden vrijgegeven en nu zou het nog gaan over 900 miljoen tot 1 miljard euro. Op 14 dagen tijd is de vrijgave dus gedaald met 2,5 miljard euro. Het is duidelijk dat bewust onduidelijkheid geschapen wordt.

Het evenwicht zal allicht gehaald worden maar enkel door facturen door te schuiven naar andere jaren. Het Rekenhof heeft dat al vorig jaar vastgesteld. Het Rekenhof stelt dat wil men volgend jaar de schulddoelstelling halen en een evenwicht dit jaar, moet er 303 miljoen euro overschot zijn. Dat vinden wij niet terug in de begroting.

Licht het parlement voor op basis van reële cijfers en ontken de problemen niet ! De minister-president is bezig met 2016, wij met de problemen van vandaag. (*Applaus bij CD&V*)

Minister-president Bart Somers : Het belangrijkste is dat we dit jaar niet in de rode cijfers gaan. Dat is de voornaamste bevoegdheid van de minister van Financiën en Begroting. We hebben niet ontkend dat Vlaanderen voor moeilijke financiële uitdagingen staat, net zoals elke overheid in dit land en de ons omringende landen. We zullen de tering naar de nering zetten en niet meer geld uitgeven dan we binnenkrijgen. (*Rumoer*)

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Dat is flauwe kul, u schuift alleen alles door naar volgend jaar.

Minister-president Bart Somers : Minister Van Mechelen heeft zijn verantwoordelijkheid genomen. Na het bewuste krantenartikel heeft hij alle hoofden van de administratie samengeropen. Ze hebben tegen hem gezegd dat de problemen op te lossen zijn. Dat is de juiste manier van werken.

De voorzitter : We zullen nog kans genoeg krijgen om over de inhoud te debatteren. Momenteel beraadt men zich over mijn voorstel. Mogelijk zullen we daar straks op terugkomen.

Het incident is gesloten.

Klachten bij het Kinderrechtencommissariaat inzake weigeringen van inschrijving

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwkerke tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het aantal klachten bij het Kinderrechtencommissariaat (KRC) inzake weigeringen van inschrijving.

De heer André Van Nieuwkerke : We moeten de klachten bij het KRC ernstig nemen. Vooreerst zijn er

klachten over pesterijen door leerlingen maar ook door leerkrachten. Voorst zijn er ook klachten over de tuchtmaatregelen. We moeten werk maken van een leerlingenstatuut en van een procedure voor rechtvaardigere tuchtmaatregelen.

Tot slot zijn er, ondanks de inwerkingtreding van het decreet over de gelijke onderwijskansen, een aantal klachten over het weigeren van leerlingen. Het is opvallend dat personen niet zozeer omwille van hun allochtone afkomst, maar wel omwille afkomst, kledij of gedrag geweigerd worden.

Hoe komt het dat scholen nog altijd leerlingen weigeren ? Moet het toezicht op de toepassing van het gelijkekansendecreet verscherpt worden ?

Minister Marleen Vanderpoorten : De vraag van de heer Van Nieuwkerke moet in zijn juiste context worden geplaatst. Enerzijds mogen we hier niet lichtzinnig overheen gaan, anderzijds mogen we het ook niet dramatiseren.

Van de 1264 klachten die bij het Kinderrechtencommissariaat zijn binnengekomen waren er 183 die verband hielden met onderwijs, wat niet zoveel is als men bedenkt dat jongeren heel veel met onderwijs te maken hebben.

Van die klachten waren er 8 die betrekking hadden op weigeringen. Volgens het Gelijke Onderwijskansendecreet (GOK-decreet) is het echter niet meer mogelijk leerlingen te weigeren behalve in heel welomschreven omstandigheden. Bij die 8 gevallen waren er twee die eigenlijk geen klachten waren maar vragen om informatie. Bij de overige 6 werden er 4 opgelost door bemiddeling. Uiteindelijk bleven er twee klachten over weigering. Iedere klacht is er één te veel, maar uiteindelijk blijft het aantal klachten daarmee zeer beperkt.

Toch kunnen we ook enkele kanttekeningen maken bij het verslag van de Kinderrechtencommissaris bij het inschrijvingsbeleid. Het verslag 2002-2003 behandelde blijkbaar de periode tot 30 september 2003. We kunnen ervan uitgaan dat de 8 klachten betrekking hebben op feiten die zich vooral eind augustus en begin september van dit jaar hebben voorgedaan. Er zal wat tijd overheen gaan eer het GOK-decreet zijn volle uitvoering zal krijgen. Het eerste jaar van de inschrijvingsperiode zullen er nog scholen, ouders en leerlingen zijn die de draagwijdte van het inschrijvingsrecht niet juist kunnen inschatten. De klachten moeten de volgende jaren dus in het oog worden gehouden.

Voor het opmaken van het statuut van de leerling waarover de kinderrechtencommissaris ook een opmerking had gemaakt zijn er al een aantal voorbereidende werkzaamheden geweest. De belangen van de leerlingen verlopen echter niet altijd parallel met die van de andere betrokkenen, in het bijzonder leerkrachten. Er moet worden gezocht naar een goed evenwicht tussen rechten en plichten van beide categorieën. Dit decreet kan niet meer worden afgerond tijdens deze regeerperiode.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Betalen van planschade ten gevolge van de watertoets

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Malcorps tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, over het betalen van planschade ten gevolge van de watertoets.

De heer Johan Malcorps : Deze regering probeert werk te maken van een integraal waterbeleid en iets te doen aan de problematiek van de overstromingen. De minister van Leefmilieu heeft aangekondigd dat er nu effectief werk zal worden gemaakt van de watertoets. De gemeentebestuurders hebben dit bericht positief onthaald. Sommigen vragen zich echter af wie de planschade zal betalen.

Ik meen dat de gemeenten terzake een belangrijke verantwoordelijkheid hebben. In het verleden hebben ze soms bouw- en verkavelingsvergunningen afgeleverd op gronden die duidelijk in een overstromingsgebied lagen. Soms bleek zelfs uit de straatnamen dat het duidelijk om waterzieke gebieden ging. De gemeenten

moeten zelf hun verantwoordelijkheid opnemen. In sommige gevallen kan men wel naar de Vlaamse overheid kijken.

Wie zal de planschade betalen ? Is dat de verantwoordelijkheid van de minister van Leefmilieu of van de minister van Ruimtelijke Ordening ? Zijn daarvoor middelen uitgetrokken ? Hoe ver staat men met de oprichting van het Rubiconfonds dat begin dit jaar werd aangekondigd ? Dat fonds zou gespijsd worden met de opbrengsten van de planbatenheffing, wat samenhangt met de realisatie van een aantal bedrijventerreinen.

Minister Dirk Van Mechelen : Het decreet Integraal Waterbeleid dat op 18 juli 2003 werd goedgekeurd door het Vlaams Parlement, is op 14 november jongstleden in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd, waardoor het uitvoeringskracht heeft. Het principe van de watertoets is daarmee ingevoerd. Uiteraard zijn er nog rondzendbrieven en uitvoeringsbesluiten nodig, onder meer om artikel 8 in de praktijk te brengen.

Alle overheden die betrokken zijn bij het vergunningenbeleid en bij het planologisch beleid, namelijk gemeenten, provincies en het Vlaams Gewest moeten dus eerst op een structurele manier onderzoeken of er in het betrokken gebied gevaar is op wateroverlast vooraleer ze bouw- of verkavelingsvergunningen verlenen. Hij kan zich daarvoor baseren op de kaarten over de recente overstromingsgebieden (ROG-kaarten) die de minister van Leefmilieu na de recente wateroverlast heeft laten opmaken.

We moeten twee grote categorieën onderscheiden : gronden gelegen in het woongebied en gronden gelegen in potentiële woongebieden, dus de woonuitbreidingsgebieden.

Bij de gronden in woongebied gaat het meestal over invulbebouwing. Artikel 8 van het decreet zegt dat de vergunningsverlener een aantal verplichtingen kan opleggen om waterrisico te voorkomen. Daarbij kan men onder meer denken aan infiltratiebekkens, hemelwaterputten groene daken. Vooraleer men een verkavelingsvergunning aflevert, kan men ook eisen dat een bepaald gebied wordt ingebufferd.

Er is dus geen sprake van een bouwverbod in Vlaanderen. In woongebieden moet echter een watertoets doorgevoerd worden en in uitzonderlijke gevallen kan de vergunning worden geweigerd. In dat geval zegt artikel 8 dat planschade van toepassing is en dat die ten laste valt van de overheid die het planningsinitiatief heeft genomen.

Het is ook de bedoeling om aan de hand van de watertoets aan te geven welke gronden in de woonuitbreidingsgebieden voor bebouwing in aanmerking komen. In Ekeren wilde een projectontwikkelaar bijvoorbeeld 200 woningen bouwen op woonuitbreidingsgronden in een waterziek weidegebied. Dat kan niet zonder bijkomende beheersmaatregelen. Dergelijke woonuitbreidingsgebieden komen evenwel niet in aanmerking voor planschade. De vergunning kan gewoon geweigerd worden.

De bedoeling van het Rubiconfonds was de opbrengsten van de planbaten onder te brengen in een fonds dat financiële middelen ter beschikking kan stellen van gewest, provincies en gemeenten om wateroverlast te voorkomen. Deze planbaten treden definitief in werking op 1 januari 2004.

We hebben dus een belangrijke principiële stap gezet. Er is ook een financieel kader : het grondfonds planschade en het Rubiconfonds voor de beheersmaatregelen. In samenwerking met minister Sannen zullen nog uitvoeringsbesluiten worden opgesteld.

De heer Johan Malcorps : De Vlaamse overheid heeft dus haar verantwoordelijkheid genomen. In de toekomst moeten ook de gemeenten hun verantwoordelijkheid opnemen. Het kan niet dat men vergunningen blijft toestaan en dat de kosten op de hogere overheid worden afgewenteld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Pleegzorg

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Declercq, mevrouw Becq, mevrouw Ceysens, mevrouw Baeke en de heer Roegiers betreffende de pleegzorg in Vlaanderen. De heer Van Duppen, verslaggever, verwijst naar zijn schriftelijk verslag. De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

Nederlandstalig onderwijs in Brussel

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Van Dijck, mevrouw Grouwels, de heer Gatz, mevrouw Van Nieuwenborgh en de heren Ramon en De Cock betreffende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

De bespreking wordt geopend.

De heer Gilbert Van Baelen, verslaggever : De problematiek van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel kwam opnieuw scherp naar voor naar aanleiding van de uitvoering van het GOK-decreet. Een aantal Nederlandstalige Brusselse ouders vonden voor hun kinderen namelijk geen plaats in het Nederlandstalig onderwijs.

Vóór de bespreking van dit voorstel van resolutie hebben we een gesprek gehad met een delegatie van Nederlandstalige Brusselse ouders. Mevrouw Grouwels en de heer Van Dijck hadden voordien al voorstellen van resolutie ingediend. De commissie heeft dan unaniem beslist een ad hoc werkgroep op te richten met de bedoeling tot een eensgezind standpunt te komen.

In deze resolutie, die 18 concrete vragen aan de regering omvat, worden geen concrete voorstellen gedaan. Zij is geen eindpunt, maar veeleer een aanzet tot het zoeken naar een oplossing voor de problematiek van de kinderen en hun ouders in de Nederlandstalige scholen in Brussel.

Alle fracties werkten, elk vanuit hun eigen invalshoek, constructief mee : de resolutie werd in de commissie met 10 stemmen bij 3 onthoudingen goedgekeurd.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Het heeft ons 4 lange jaren gekost om aandacht te krijgen voor de prangende problemen van het Nederlandstalige onderwijs in Brussel en om ten slotte tot dit gezamenlijke voorstel van resolutie te komen. Bepaalde punten gaan voor CD&V eigenlijk niet ver genoeg, maar zijn het gevolg van een consensus binnen de commissie.

Naar aanleiding van de reeds lang gekende problemen van de allochtone kinderen en hun ouders in het Nederlandstalige onderwijs en in het bijzonder de taalproblemen die daarmee gepaard gaan, werd een ad hoc-werkgroep opgericht.

Oorzaak van de leerachterstand van allochtone kinderen is meestal de taalachterstand. Het is dus meer dan wenselijk dat de scholen een echt taalbeleid voeren en de leerlingen permanent evalueren. De ouders van anderstalige leerlingen zou bij inschrijving moeten gewezen worden op de problemen die eventueel uit deze keuze kunnen voortvloeien, en op het feit dat van hen enige inzet verwacht wordt met het oog op een bevredigende schoolcarrière.

In dit voorstel van resolutie wordt eveneens aandacht besteed aan gelijke kansen in het onderwijs. Het GOK-decreet voorziet geen specifieke maatregelen voor Brussel, zodat het daar op bepaalde terreinen eerder een contraproductief effect heeft : het is te zeer geschoeid op een Vlaamse leest.

Het GOK-decreet laat niet meer toe dat er een evenwichtige schoolpopulatie opgebouwd wordt. Nochtans zou de kwaliteit van het onderwijs daar zeker baat bij hebben. In Brussel worden door ongewenste neveneffecten van het GOK-decreet juist ongelijke kansen gecreëerd : dat kan niet de bedoeling zijn. Wij ijveren voor een inschrijvingsrecht van de Nederlandstalige kinderen in de Brusselse school van hun keuze.

Kinderen die een Nederlandstalig getuigschrift van de lagere school behaalden mogen niet zonder meer beschouwd worden als Nederlandstalig : vaak blijken zij in het middelbaar onderwijs nog steeds met taalproblemen te kampen, en blijft extra begeleiding nodig. Dit is in het GOK-decreet niet voorzien. Het feit dat de thuistaal niet het Nederlands is moet dus blijvend beschouwd worden als indicator voor potentiële taal- en leerproblemen.

Nederlandstalige kinderen moeten niet alleen in de school van hun keuze kunnen ingeschreven worden, maar er moet ook aandacht zijn voor hun welbevinden. Zij mogen niet in een sociaal isolement terecht komen. Als Nederlandstalige alleen in een klas vol Turken zitten moet voor een kind zeer frustrerend zijn.

Alle ouders, zowel de Vlaamse als de anderstalige, willen het beste voor de schoolcarrière van hun kind. Nederlandstalige ouders kiezen voor het Nederlandstalige onderwijs omwille van de meerwaarde van een multiculturele opvoeding, anderstalige ouders doen dat omdat ze geloven in de kwaliteit van het Nederlandstalige onderwijs en omdat ze inzien dat de kennis van het Nederlands een extra troef is. Het parlement moet aan deze verwachtingen tegemoetkomen.

De vragen in dit voorstel van resolutie zijn deels GOK-overschrijdend : er is ook aandacht voor het grote verloop van de Brusselse leerkrachten. Jonge leerkrachten zijn vaak bang om in Brussel stage te lopen : daarom denken wij aan een starthuisvesting, zodat ze de stad beter kunnen leren kennen en er zich thuis voelen.

De minister van Onderwijs en de minister-president erkennen de problemen en willen mee naar oplossingen zoeken. Maar er is haast : wij vragen de minister van Onderwijs het nieuwe Brussel-decreet zo snel als mogelijk aan het parlement voor te leggen. Wij vinden dat nog voor het kerstreces een concrete tekst moet op tafel liggen met betrekking tot de inschrijvingsproblemen van de Nederlandstalige kinderen, de verankering van het Onderwijsvoorrangsbeleid Brussel en een integraal kwaliteitsconcept.

De heer Sven Gatz : Hoe moet het Nederlandstalige onderwijs in Brussel er volgens het Vlaams Parlement uitzien in het jaar 2015 ? De samenstelling van de Brusselse bevolking is de belangrijkste factor : de populatie van de Brusselse scholen dient overeen te komen met de Brusselse bevolking. Want als we alleen maar Nederlandstalige kinderen tot onze scholen toelaten, kunnen we twee derde ervan sluiten. Voor zo'n beschermde gemeenschap pas ik.

Momenteel is 15 procent van de Brusselaars Vlaming, 35 procent allochtoon en 50 procent Franstalig. In 2015 zal het aantal allochtonen nog zijn toegenomen. De verhouding tussen Nederlandstaligen en Franstaligen is op dit moment stabiel, maar zou in ons voordeel kunnen evolueren.

In 2015 zullen alle Nederlandstalige scholen het Voorrangsbeleid Brussel doorlopen hebben. De pedagogische kwaliteit zal daardoor gestegen zijn. De taalvaardigheid van de kinderen in de Nederlandstalige scholen in Brussel wordt op drie tijdstippen vergeleken met de taalvaardigheid in de Vlaamse scholen. In de derde kleuterklas zit 15 procent van de Brusselse kinderen op hetzelfde niveau als de Vlaamse kinderen. In het derde leerjaar is dat al 30 tot 40 procent. In het zesde leerjaar halen we 60 procent. In 2015 zouden we 90 procent moeten halen. In 2015 zou een uitgebreid Nederlandstalig netwerk moeten bestaan.

In 2015 zal er meer differentiatie zijn in het leerprogramma waardoor scholen op een autonome manier met talen zullen kunnen omgaan. Daardoor zal extra lessen Nederlands voor Franstaligen en Frans voor Nederlandstaligen mogelijk zijn. In het secundair onderwijs zullen bepaalde vakken in een andere taal gegeven worden.

Meertaligheid zal daardoor ingang vinden in Brussel en in Vlaanderen. Ik pleit niet voor verplicht meertalig onderwijs, maar scholen moeten de kans krijgen op een meertalige manier te werken.

In 2015 zullen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap een akkoord afgesloten hebben over onder meer de rol van native speakers in het onderwijs. Als in Franstalige scholen de lessen Nederlands door een Nederlandstalige worden gegeven, zal de druk op onze scholen verminderen.

Zowel de lerarenopleiding als de nascholing zullen in 2015 op maat zijn van de meertalige en multiculturele maatschappij. Tegen die tijd zal het lerarentekort en –verloop weggewerkt zijn.

Het overleg tussen de scholen zal op kruissnelheid en performant zijn waardoor er een consensus zal ontstaan over de manier waarop Nederlandstalige scholen in Brussel samenwerken. Het aanbod aan taallessen Nederlands voor anderstalige ouders zal in evenwicht zijn met de vraag. Ten slotte zullen de scholen over een moderne infrastructuur beschikken. In 2015 zullen uiteraard onvoorziene problemen de kop op steken, maar toch acht ik deze 10 doelstellingen realistisch mits het voorstel van resolutie verankerd wordt in een Brussel-decreet.

Voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel vormen de Nederlandstalige kinderen uiteraard de prioritaire doelgroep. Daar zijn zowel historische als pedagogische redenen voor. Dat belet niet dat we de andere doelgroepen meer dan nu het geval is voor vol moeten aanzien. Elk kind en elke ouder moeten zich goed voelen in onze scholen, die hun Nederlandstalig karakter moeten behouden. Omdat alles te realiseren moeten we de dialoog met de ouders nog verbeteren. Nu loopt de dialoog vaak spaak wanneer we verwijzen naar het grote aantal leerlingen dat ons onderwijs aantrekt. Uit een studie van de VUB blijkt overigens dat de kinderen over het algemeen tevreden zijn over ons onderwijs en de taalsituatie.

We moeten snel een oplossing zoeken voor het inschrijvingsprobleem dat wordt veroorzaakt door het GOK-decreet. De Vlaamse regering en de VGC buigen zich binnenkort over de juridische voorstellen van professor Verstegen. Ik denk dat we de goede oplossing zullen vinden. (*Applaus*)

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh : Nadat de heer Gatz zijn tien wensen heeft toegelicht, zal ik dieper ingaan op de 18 stappen die in dit voorstel van resolutie worden gezet om die wensen te realiseren. Wij staan nog altijd achter het GOK-decreet, maar het zal in Brussel toch bijgestuurd moeten worden om enkele neveneffecten te vermijden. Nederlandstalige kinderen mogen niet geïsoleerd raken in hun klas. Anderstalige kinderen moeten de kans blijven krijgen om het Nederlandstalige onderwijs te volgen. Voorts moeten we blijven waken over de kwaliteit van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

Hierbij kan het bestaande lokaal overlegplatform een grotere rol spelen als begeleidende, bijsturende en corrigerende instantie. De scholen verwijzen door. Enige controle is echter wel aangewezen.

De anderstalige kinderen moeten, net zoals de Nederlandstalige, het recht hebben om Nederlandstalig onderwijs te volgen. Misschien moeten de scholen ertoe aangezet worden om, in samenwerking met het nascholingscentrum Brussel, initiatieven te ontplooiën. Verder is het misschien mogelijk om de beschikbare middelen samen te voegen met die van het Voorrangbeleid Brussel. Nu werkt men immers al te vaak naast elkaar en gaat er efficiëntie verloren. Uiteindelijk moet misschien zelfs gedacht worden aan samensmelting van het nascholingscentrum en het voorrangbeleid.

De anderstalige kinderen moeten zowel binnen als buiten de school een Nederlands taalbad krijgen. Indien deze kinderen volledig tweetalig willen worden, moeten ze ook buiten het schoolverband Nederlands gebruiken. Enkel zo zullen hun kansen in het onderwijs vergroten.

Het schoolopbouwwerk speelt in dit alles uiteraard een grote rol. Het schoolopbouwwerk is immers de perfecte band tussen de school en het CLB. Verder speelt het schoolopbouwwerk ook een rol in de band tussen de school, de ouders en de leefwereld van de kinderen. Het schoolopbouwwerk moet dus verder uitgebouwd worden.

Het onthaalbeleid is een fundament voor het Nederlandstalig onderwijs. We kunnen enkel toejuichen dat het Nederlandstalig onderwijs een dergelijk succes kent en dat anderstaligen zo vaak opteren voor Nederlandstalig onderwijs.

Bij leerkrachten bestaat vaak een koudwatervrees om in Brussel les te komen geven. Vaak horen ze immers

alleen de negatieve aspecten van het intercultureel onderwijs. Intercultureel onderwijs heeft echter ook zo veel fraais te bieden. Vandaag de dag heeft de lerarenopleiding echter nog niet genoeg oog voor het positieve van intercultureel onderwijs. Kandidaat-leraars moeten er ook toe gestimuleerd worden om hun stage in Brussel te laten plaatsvinden. Enkel op die manier zullen ze kennis kunnen maken met de vele voordelen die intercultureel onderwijs biedt.

Ten slotte moet de Vlaamse minister van onderwijs contact opnemen met haar Franstalige collega. Zo kunnen er afspraken gemaakt worden over tweetaligheid en de schoolinfrastructuur. (*Applaus*)

De heer Frans Ramon : De zorg om de kwaliteit van het Nederlandstalig onderwijs te Brussel en de zorg om het welzijn van de kinderen raakten, door de inschrijvingsproblematiek, in de actualiteit. Ik wil de aandacht vestigen op 3 elementen.

Vooreerst is er het onthaal- en schooltaalbeleid. Bij dit onthaalbeleid moeten zowel ouders als leerlingen ertoe aangezet worden om, ook gedurende de vrije tijd, het Nederlands te gebruiken. Dit kan ondermeer door te luisteren en te kijken naar Nederlandstalige radio- en tv-zenders of promotie te maken voor Nederlandstalige jongerenactiviteiten.

Een onthaalbeleid moet passen in een schooltaalbeleid. In een dergelijk beleid denken leerkrachten en directies na over de manier op ze met meertaligheid in hun school willen omgaan. Scholen moeten beter gesteund worden om een schooltaalbeleid uit te werken.

Brussel kent een zeer hoog lerarenverloop. Het lerarenambt is dus zeker aan een opwaardering toe. Men heeft geen probleem om leraren te vinden. Uit cijfers blijkt echter dat alleen al gedurende het schooljaar 2001-2002, 59 procent van de onderwijzers en 67 procent van de jongere leraars, het te Brussel binnen de 5 jaar bekeken houden. Dit is een enorm verlies aan opgebouwde pedagogische deskundigheid. Dit verloop is, volgens mij, voornamelijk te wijten aan het gebrek aan voorbereiding op de Brusselse meertaligheid. Vaak worden de beginnende leerkrachten ook onvoldoende gesteund door collega's of directies. Beginnende leerkrachten moeten dus beter ondersteund en begeleid worden. Dit kan door de bestaande structuren zoals het voorrangbeleid Brussel en nascholingcentrum Brussel.

De samenwerking met de Franse Gemeenschap is misschien wel het belangrijkste punt van heel het voorstel. In Brussel zijn er twee spelers op het onderwijsveld. In Brussel kan het succes van het Nederlandstalig onderwijs niet los gezien worden van de problemen van het Franstalig onderwijs. Gelukkig begint men nu ook langs Franstalige zijde in te zien dat men werk moet maken van taalonderwijs. Uitwisselingen kunnen hier soelaas bieden.

In Brussel is er ook behoefte aan een investeringsplan. Enkel zo kunnen de onderwijskansen in arme buurten toenemen. In de armste buurten van Brussel wonen de meeste jongeren. De onderwijs- en werkgelegenheidskansen van deze jongeren zijn bedroevend laag. Hoog tijd dus om hier werk van te maken. (*Applaus*)

De heer Kris Van Dijck : Als niet-Brusselaar was het werk van de commissie rond dit dossier voor mij een openbaring. Hét Nederlandstalig onderwijs van Brussel bestaat niet en is er niet. Het is een groep van scholen, die geënt zijn op netten. Elke school heeft zijn eigen uitdaging en schoolpopulatie.

Ten aanzien van het Brusseldecreeet, dat in het eerste punt van het voorstel wordt gevraagd, wil ik in de eerste plaats een waarschuwende vinger opsteken naar de Vlaamse minister van Onderwijs. Uit al de gesprekken met directies, leerkrachten en ouders constateerde ik dat men dit voorstel van resolutie wantrouwt. Men is immers bang dat er, ondanks alle gesprekken sinds vijf jaar, op het terrein niets verandert. Het feit dat alle fracties iets wensen te zeggen over deze resolutie wijst wel op het belang van het voorstel.

Gedurende de hoorzittingen kwamen een aantal ontluisterende zaken aan het licht. Zo kregen Nederlandstaligen die met hun kinderen naar het CLB gingen, de vraag voorgelegd of men de kinderen moest testen volgens de Brusselse, dan wel de Vlaamse norm. Dan hoort de decreetgever het in Keulen donderen. Verder beweerde een directeur dat het zelfs vijf na twaalf is voor het secundair onderwijs.

Ook voor het inschrijvingsrecht en de inschrijvingsplicht zijn er te Brussel problemen in verband met het GOK-decreet. Er bestaan inderdaad klassen die enkel samengesteld zijn uit kinderen die uit een anderstalig milieu afkomstig zijn. Allochtonen zijn nochtans ook voor ons steeds welkom in het Nederlandstalig onderwijs. Wij gaan er immers niet van uit dat dit steeds Franstaligen zijn.

Het voorstel vormt een belangrijke stap. Collega Gatz verwees daarnet naar de inspanningen van Lode Craeybeckx voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Lode Craeybeckx bewees dat men dat niet alleen aan de Brusselaars mag overlaten. Ik bedoel dit niet denigrerend.

De uitdagingen zijn groot. De mensen verwachten iets van ons. Dit voorstel van resolutie kan een belangrijke stap zijn om het hoofd te bieden aan de uitdagingen van het Brussels onderwijs en ervoor te zorgen dat de droom van collega Gatz bewaarheid wordt. (*Applaus*)

De heer Dirk De Cock : In de jaren 70 en 80 waren er in september telkens onheilsboodschappen dat Nederlandstalige scholen in Brussel de deuren sloten bij gebrek aan leerlingen. De strategie van de VGC om met duidelijke reclameboodschappen de kwaliteit van het Nederlandstalige onderwijs te promoten, werpt vrucht af. Daarnaast is er de vaststelling dat heel wat allochtonen en Franstaligen de weg vinden naar het Nederlandstalige onderwijs. Die instroom is nodig om Brussel volwaardig tweetalig te kunnen houden.

Omdat sommige klassen een te klein Nederlandstalig draagvlak hebben, kan er onvoldoende kwaliteitswaarborg worden geboden. Daarom vragen we meer omkadering en een verhoging van het pedagogische comfort. Met het voorstel van resolutie proberen we de ongewilde discriminatie als gevolg van het GOK-decreet weg te werken.

Om het grote verloop van de Brusselse leerkrachten een halt toe te roepen kan de naschoolse vorming worden uitgebreid. Een ander denkspoor is om de leerkrachten in opleiding ook in Brussel stage te laten lopen. Ook de ondersteuning van allochtone ouders en maatregelen voor voldoende schoolinfrastructuur zijn in het voorstel opgenomen. Ten slotte vragen we een Brusseldecreeet waarin alle genomen en nog te nemen maatregelen met betrekking tot het Nederlandstalige onderwijs in Brussel worden gegroepeerd.

Het was de bekommernis van de indieners om in het voorstel een evenwicht te bewaren tussen zowel de Nederlandstalige als de allochtone kinderen. Onder meer de suggestie om Franstalige kinderen tijdens de Franse les Nederlands te onderwijzen, is heel innovatief. Ik hoop dat de minister de nodige maatregelen neemt om aan onze vragen tegemoet te komen. (*Applaus bij CD&V, de VLD, sp-a, Groen! en VU&ID*)

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ik heb de minister al verschillende keren geïnterpelleerd over de bijzondere problemen van het Nederlandstalige onderwijs in Brussel, met name het verlies aan kwaliteit en het probleem van het inschrijvingsrecht en de aanmeldingsplicht. Ik ben verheugd dat het VB niet alleen staat met de vaststelling dat er heel wat grondig fout loopt. Eindelijk kan het debat worden gevoerd en dat is belangrijk om tot een oplossing te komen.

De te grote instroom van anderstalige kinderen in het Nederlandstalige onderwijs leidt tot een verlies aan kwaliteit. Tijdens het schooljaar 2000-2001 sprak 62,4 procent van de kleuters thuis geen Nederlands tijdens het schooljaar 2001-2002 was dat 65,7 procent. Volgens het rapport-Deckers scoren negen op de tien kleuters lager dan de Vlaamse norm ; meer dan de helft van de kinderen uit het eerste en tweede leerjaar scoort slechter dan de Vlaamse norm.

Verder verscherpt de invoering van het GOK-decreet het bestaande probleem dat heel wat ouders niet terecht kunnen in de school van hun keuze. De middelen die de Vlaamse overheid besteedt aan campagnes om Vlamingen aan te sporen om in Brussel te komen of te blijven wonen, gaan verloren. Wie wil wonen in een stad waar men zijn kinderen niet naar de school van zijn keuze kan sturen ?

Collegelid Vanhengel van de VGC heeft aan professor Verstegen de opdracht gegeven om de juridische haalbaarheid van vier oplossingen te toetsen. Het is nuttig dat ook de oppositie weet wat de bevindingen van de professor zijn en welke oplossing de regering zal bieden. Als het Brusseldecreeet geen nieuwe elementen bevat, is het geen oplossing voor het probleem van de inschrijvingsplicht. De absolute inschrijvingsplicht moet worden geschrapt. Er moet een voorrangbeleid voor de Nederlandstalige kinderen worden gevoerd.

We zullen het voorstel van resolutie niet steunen. Maar niet omdat wij bij voorbaat door de zogeheten democratische partijen van ondertekening werden uitgesloten en de facto van elke medewerking.

De heer Sven Gatz : Op de laatste vergadering van de werkgroep hebt u gezegd dat het voor het VB een goede zaak was om het voorstel niet mee te ondertekenen. Geeft u dat toe ? Dan hoef ik u geen leugenaar te noemen.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Dat klopt. Als de inbreng van het VB bij voorbaat wordt geweigerd, zal er in het voorstel ook niets van onze fractie terug te vinden zijn.

Dat is evenwel niet de reden waarom we het voorstel niet steunen.

Het voorstel is te vaag en te braaf. Het is teveel op de Franstaligen en vreemdelingen gericht. De noodkreet van directies, leerkrachten en ouders van Vlaamse kinderen krijgt onvoldoende gehoor. Ondanks de positieve elementen, zullen we dit ondermaatse voorstel niet steunen en ons onthouden bij de stemming.

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VLAAMS INSTITUUT VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH ASPECTEN-ONDERZOEK

Benoeming van een lid van de raad van bestuur

De voorzitter : Aan de orde is de benoeming van een lid van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek ter vervanging van de heer Dirk Holemans, ontslagnemend, destijds benoemd op voordracht van de Agalev-fractie.

Bij brief van 9 oktober 2003 draagt de heer Jos Stassen, voorzitter van de Groen!-fractie, de heer Eloi Glorieux voor.

Vraagt iemand daaromtrent het woord ? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik de heer Eloi Glorieux benoemd tot lid van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Pleegzorg

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van mevrouw Declercq, mevrouw Becq, mevrouw Ceysens, mevrouw Baeke en de heer Roegiers betreffende de pleegzorg in Vlaanderen.

– *Het voorstel van resolutie wordt eenparig door de 109 aanwezige leden aangenomen.*

Nederlandstalig onderwijs in Brussel

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Van Dijk, mevrouw Grouwels, de heer Gatz, mevrouw Van Nieuwenborgh en de heren Ramon en De Cock betreffende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

– *Het voorstel van resolutie wordt met 92 stemmen bij 19 onthoudingen aangenomen.*

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Decaluwe en mevrouw Heeren tot besluit van de op 4 november 2003 door de heer Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over het functioneren van de voorzitter van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

– *De met redenen omklede motie wordt met 25 stemmen tegen 59 bij 19 onthoudingen niet aangenomen.*

De heer Johan Weyts : Ik heb een stemafpraak met de heer Van Vaerenbergh.

De heer Jan Loones : Ik heb een stemafpraak met de heer Lauwers.

De heer Eric Van Rompuy : Ik maak de leden van de meerderheid attent op de gemaakte afspraken. Er zijn slechts 59 leden van de meerderheid aanwezig, terwijl er 63 nodig zijn.

De heer Francis Vermeiren : Ik dank u voor het begrip voor de ziekte van sommige collega's.

De voorzitter : Voor gewestaangelegenheden is het vereiste aantal stemmen 60.

Engagementen in de welzijns- en gezondheidssector

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Van Cleuvenbergen, mevrouw Merckx-Van Goey en mevrouw Becq tot besluit van de op 4 november 2003 door mevrouw Van Cleuvenbergen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het niet uitvoeren van aangegane engagementen door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden en de gevolgen hiervan voor de rechtszekerheid van initiatiefnemers in de welzijns- en gezondheidssector.

Mevrouw Sonja Becq : In het begin van de regeerperiode benadrukte de minister van Welzijn het belang van eigentijdse en aangepaste rust- en ziekenhuizen. Daarvoor staan nu onvoldoende middelen in de begroting. Het blijft dus bij woorden en dat leidt tot onrust in de sector.

De overheid betaalt de toegezegde subsidies aan rusthuizen, die toelating hebben om te bouwen, zelfs niet uit. De bewoners zullen daarvan de gevolgen ondervinden. De huidige minister van Welzijn gaf zelfs toe dat de eigen instellingen sneller betaald worden dan de andere. Dat is onrechtvaardig.

In de motie vragen we om de zekerheid in de sector te herstellen. We doen daarvoor ook beroep op sp.a. De Limburgse socialisten en gepensioneerden vragen immers ook om voldoende investeringen voor een inhaaloperatie. Ik reken dus op de steun van alle collega's.

– *De met redenen omklede motie wordt met 47 stemmen tegen 61 bij 3 onthoudingen niet aangenomen.*

Achterstallige uitbetaling van subsidies en premies

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Sauwens, mevrouw Van Hecke en de heer Verfaillie tot besluit van de op 6 november 2003 door mevrouw Van Hecke en de heer Sauwens in commissie gehouden interpellaties tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, respectievelijk over de achterstallige uitbetaling van subsidies en over de uitbetaling van premies voor monumentenzorg.

De heer Johan Sauwens : In de krant las ik dat het Limburgfonds vertraging oploopt. De Vlaamse regering bevriest de cultuursubsidies, waardoor projecten uitgesteld worden. Andere projectverantwoordelijken moeten leningen aangaan. Een aantal organisaties kunnen de noodzakelijke investeringen voor een definitieve erkenning niet doen, maar in april worden ze wel geëvalueerd. In de culturele sector wordt Vlaanderen als een onbetrouwbare partner beschouwd.

Minister Van Grembergen heeft de problemen in de monumentenzorg toegegeven. De restauratiepremie en de onderhoudspremie worden waarschijnlijk dit jaar niet meer uitbetaald. De subsidies voor erediens en jeugdwerk zijn geblokkeerd.

In onze motie vragen we dat dit parlement aan de regering opdracht geeft om de beloften waar te maken.

De heer Dirk De Cock : We hebben hierover contact opgenomen met de minister. Hij zegt dat hij alles in het werk zal stellen om het restauratieprogramma van 2003 en programma 45 volledig uit te voeren. Hiervoor werden volgens hem de nodige stappen gezet, conform de begrotingsrichtlijn van minister Van Mechelen. In de commissie voor Cultuur werd het bedrag deze morgen trouwens opgetrokken met 6,644 miljoen euro. Er zullen ook middelen worden vrijgemaakt opdat de gemeenten en de provincies de voorschotten zouden kunnen uitbetalen. Deze week werd hiervoor een afwijking aangevraagd.

Om de betalingen op de inkomsten af te stemmen moeten prioriteiten worden vastgelegd, ook binnen de kredieten voor jeugd. Men heeft ervoor gekozen eerst de subsidies voor verenigingen uit te betalen. Deze beslissing wordt verantwoord met het argument dat die kredieten voor de ontvangers een veel groter deel van de inkomsten vormen dan de kredieten inzake jeugdwerkbeleidsplannen dat doen voor de gemeentebesturen.

De minister antwoordde ook dat sommige van de 14 overblijvende gemeentebesturen niet beantwoordden aan alle voorwaarden om subsidies te kunnen ontvangen. De meeste andere dossiers zijn nog in behandeling of er werd onlangs een beslissing genomen. In de mate van het mogelijke zullen ook deze besturen een voorschot krijgen.

De engagementen voor de uitvoering van het VIA-akkoord zullen volgens de minister worden nagekomen. Dit zal nog in 2003 ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse regering en na goedkeuring zal de uitbetaling onmiddellijk worden doorgevoerd. Zo loopt de timing geen vertraging op.

– *De met redenen omklede motie wordt, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, met 47 stemmen tegen 62 bij 3 onthoudingen en, wat de gewestaangelegenheden betreft, met 43 stemmen tegen 60 bij 3 onthoudingen niet aangenomen.*

Budgettaire gevolgen van de betaling van de tijdskredietpremie voor de Vlaamse overheid en de lokale besturen

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Loones, Vandenbroeke en Van Dijk tot besluit van de op 6 november 2003 door de heer Loones in commissie gehouden interpellatie tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de

beslissing van de federale overheid met betrekking tot de betaling van de tijdskredietpremies en de budgettaire gevolgen hiervan voor de Vlaamse overheid en de lokale besturen.

De heer Jan Loones : De gemeenten staan de laatste tijd aan de klagmuur en dankzij de inspanningen van de VVSG krijgen ze daarvoor ook de nodige media-aandacht.

Deze motie heeft betrekking op een doorschuifoperatie vanuit de federale overheid. De gemeenten worden namelijk opgepadeld met allerlei speciale arbeidsregelingen die niet bij hun beleid passen, maar waarvoor ze wel de kosten moeten betalen. Het gaat om een bedrag van 60 miljard waarvan ongeveer 18 miljard ten laste van de gemeenten zou vallen.

De minister voor Werkgelegenheid beantwoordde de interpellatie die hierover aan de minister-president werd gesteld in de commissie voor Werkgelegenheid. Veel collega's hebben zich bij deze interpellatie aangesloten. Dat geldt ook voor de regering zelf en in het bijzonder voor de minister van Werkgelegenheid. Daarom hebben we deze motie opgesteld in de bewoordingen die door de minister zelf zijn gebruikt, namelijk dat er binnen een samenwerkingsfederalisme rekening moet worden gehouden met de andere partners in het bestuur.

De maatregel is geblokkeerd binnen het Overlegcomité en ik hoop dat heel het Vlaams Parlement zich kan aansluiten bij deze oproep aan onze regering om in dit Overlegcomité voet bij stuk te houden en te pleiten voor een goede financiële oplossing voor alle betrokkenen.

Vermits er geen andere motie is ingediend, hoop ik dat deze motie de goedkeuring zal krijgen van het hele parlement.

De heer Johan De Roo : De heer Loones is de belangen van steden en gemeenten zeer genegen, ook in moeilijke omstandigheden. In Gent is er vandaag trouwens een bijeenkomst van de VVSG waarbij de problematische financiële situatie van de gemeenten zal worden besproken. Het zou goed zijn indien deze motie unaniem werd goedgekeurd. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Francis Vermeiren : Uit de notulen van het Overlegcomité blijkt dat de minister-president duidelijk gewezen heeft op de nadelige effecten voor de Vlaamse gemeenten. Hij heeft duidelijk laten notuleren dat het niet mogelijk is deze maatregel door te voeren zonder akkoord.

De heer Johan De Roo : Uit de tekst van de federale programmawet blijkt dat men bij KB kan gemachtigd worden om vanaf 1 januari 2004 die lasten door te schuiven naar de lokale besturen.

– *De met redenen omklede motie wordt, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, met 48 stemmen tegen 57 bij 5 onthoudingen en, wat de gewestaangelegenheden betreft, met 44 stemmen tegen 55 bij 5 onthoudingen niet aangenomen.*

Effecten van de begrotingsrichtlijn van de minister

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Sauwens en Matthijs tot besluit van de op 12 november 2003 door de heren Matthijs en Sauwens in commissie gehouden interpellaties tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, respectievelijk over de effecten van de begrotingsrichtlijn van de minister voor het bedrijfsleven en over de rondzendbrief van de minister met richtlijnen voor de begroting 2003.

De heer Johan Sauwens : Met deze motie wil ik het parlement de kans geven om een oplossing te vinden voor het probleem van de toepassing van de beruchte circulaire van minister Van Mechelen.

Een gelijkaardig beleidsspel werd in het begin van dit jaar opgevoerd op federaal niveau. Na een gemakkelijke begrotingscontrole, met alleen maar maatregelen die niemand pijn deden, werd de begroting in evenwicht

verklaard, ondanks tegenvallende economische omstandigheden. Na de verkiezingen bleek evenwel dat de overheidsfinanciën een tekort vertoonden van meer dan één procent van het BBP.

Datzelfde verhaal wordt nu opnieuw verteld op Vlaams niveau. Minister Van Mechelen geeft geen duidelijke antwoorden op onze vragen over de ontsprende overheidsfinanciën. Hij heeft ook meermaals geprobeerd dit parlement te misleiden.

Bij iedere septemberverklaring en bij iedere begroting verklaart hij dat Vlaanderen meer investeert dan ooit. Dezelfde kredieten komen twee- of driemaal voor. Uit de algemene gegevensbank blijkt echter dat de investeringen enorm gedaald zijn. Deze gegevensbank werd opgericht bij het federale ministerie van Financiën in het kader van een samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de gewesten en gemeenschappen. Het was de bedoeling de juiste gegevens over de overheidsfinanciën te verzamelen en ter beschikking te stellen, onder meer van het instituut van de nationale rekeningen.

Op de vraag die de heer Van Rompuy op 18 februari stelde over het doorschuiven van uitgaven om de begroting van 2002 op te smukken, antwoordde minister Van Mechelen dat er niets aan de hand was. Op pagina 28 van het rapport van de Vlaamse regering over kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse gemeenschap in 2002 staat echter dat het doorstorten van de dotaties voor 2002 aan de VOI's beperkt bleef tot wat nodig is om de liquiditeitstekorten bij de instellingen af te dekken. Op het einde van 2002 werden de saldi van de dotaties bewust niet overgemaakt aan de instellingen. Er was immers geen liquiditeitstekort bij de instellingen en tegelijkertijd kon de Vlaamse Gemeenschap zo haar engagement ten opzichte van de federale overheid waarmaken. Dat is diplomatiek taalgebruik voor een opsmukoperatie en dus in tegenspraak met de bewering van minister Van Mechelen.

Ook hier weer heeft minister Van Mechelen niet de waarheid gezegd.

Bij de vraag om uitleg van de heer Matthijs eind april en van de heer Van Rompuy in juni over het grote kastekort na respectievelijk drie en vijf maanden, bleef minister van Mechelen beweren dat er geen probleem was. Toch stuurde de minister eind juli een rondzendbrief waarin letterlijk staat : 'Door een combinatie van factoren blijkt de begrotingsuitvoering 2003 voorlopig niet te beantwoorden aan de vooropgestelde objectieven. Dit is duidelijk zichtbaar in de maandelijkse evolutie van het kassaldo.' Omdat nooit ernstig geantwoord werd op de pertinente vragen en omdat het probleem nooit toegegeven werd, vragen wij nu hoorzittingen. Onze fractie wil duidelijkheid en waarheid.

Reacties op het draconische karakter van de rondzendbrief wuift minister Van Mechelen weg : hij blijft volhouden dat er geen budgettaire problemen zijn, dat van besparingen geen sprake is, maar dat de uitgaven alleen wat minder snel zullen moeten gebeuren omdat de inkomsten wat achterlopen.

Intussen leidt de rondzendbrief op tal van domeinen tot blokkering van het beleid, wordt de werking van de administratie belemmerd en dreigen investeringen stil te vallen. Ambtenaren mogen niet spreken en contractuele verplichtingen worden niet nagekomen. Het krediet dat Vlaanderen vele jaren lang door goed beleid heeft opgebouwd, wordt in een ijtempo afgebouwd. De uitgaven worden in principe beperkt door de begroting : als die correct was opgemaakt, was deze rondzendbrief niet nodig geweest. De betalingskredieten werden onderschat om de norm te kunnen halen, en de reserves van de VOI's werden opgesoupeerd. Bij vragen over deze situatie wordt de minister duidelijk zenuwachtig : hij zou beter open kaart spelen.

Er zijn ook grote problemen bij de aannemers : lopende openbare werken kunnen niet betaald worden, en er hangen ons verwijlintersten van 10 procent boven het hoofd.

De voorzitter : Mag ik vragen op af te ronden ? In de 10 minuten die u toegekend werden mocht u uw stemgedrag motiveren, maar u gebruikte ze voor een tussenkomst. Uw tijd is om.

De heer Johan Sauwens : Zelfs met de toepassing van de rondzendbrief-Van Mechelen gaat men een financiële catastrofe tegemoet. Er moet open kaart gespeeld worden en aan een open budgetcontrole gedaan worden. De rondzendbrief moet zo snel als mogelijk ingetrokken worden. Wij willen een openheid van boeken en rekeningen.

- *De met redenen omklede motie wordt, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, met 48 stemmen tegen 62 bij 2 onthoudingen en, wat de gewestaangelegenheden betreft, met 44 stemmen tegen 60 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.*

Houtafvalplan

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de met redenen omklede motie van mevrouw Marleen Van den Eynde en de heer Jean Geraerts tot besluit van de op 12 november 2003 door mevrouw Marleen Van den Eynde in commissie gehouden interpellatie tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over het houtafvalplan.

- *De met redenen omklede motie wordt met 18 stemmen tegen 88 niet aangenomen.*

Beheer van het Zwin

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de met redenen omklede motie van de heren André Van Nieuwkerke en Jacques Devolder, mevrouw Veerle Declercq en de heren Dirk De Cock, Jan Loones en Jacky Maes tot besluit van de op 12 november 2003 door de heer André Van Nieuwkerke in commissie gehouden interpellatie tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, en tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het huidige beheer van het Zwin.

- *De met redenen omklede motie wordt met 81 stemmen tegen 24 bij 1 onthouding aangenomen.*

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De heer Eric Van Rompuy : Ik wil de voorzitter eraan herinneren dat hij zou wijzen op het akkoord tussen de fractieleiders over de werkzaamheden van morgen.

De voorzitter : Alle bureauleden hebben de tekst gekregen. Ik geef een voorlezing :

1. De voorzitter van de commissie voor Financiën en Begroting heeft gevraagd om duidelijkheid te krijgen over de problematiek van het horen van ambtenaren en het gevolg voor de politieke verantwoordelijkheid. Het uitgebreid Bureau verwijst naar het commissiereglement voor de bindende interpretatie van de desbetreffende artikels (art. 30 en 32).
2. Elk politiek element van het begrotingsdebat moet aan bod kunnen komen.
3. Elke informatie moet kunnen worden aangebracht.
4. Men verzoekt de commissie om in akkoord met de minister te komen tot een regeling waarbij een aantal ambtenaren van de Vlaamse administratie rechtstreeks kunnen ondervraagd worden in de commissie in verband met de toepassing van de rondzendbrief van de minister van Begroting en de eventuele gevolgen daarvan.”

Dit betekent dat iedereen een uitnodiging krijgt morgen om 10 u de commissie te starten, en na de regeling van de werkzaamheden de bespreking met deze ambtenaren op de agenda te plaatsen. De drie hoger genoemde ambtenaren zullen zeker stand-by zijn, de commissie mag beslissen over het horen van eventuele andere aanwezige ambtenaren.

De heer Eric Van Rompuy : Ons voorstel was morgen voormiddag enkel de commissie voor Financiën en Begroting te laten vergaderen en eventueel nog de commissie voor Onderwijs, waar er een hoorzitting gehouden wordt. In de namiddag willen we deelnemen aan alle geplande commissies. De CD&V-fractie verbindt er zich toe de planning van de begrotingsbesprekingen te respecteren.

De voorzitter : Er zijn voor morgenvroeg verschillende vergaderingen gepland van commissies die ook nog in de namiddag vergaderen.

De heer Bruno Tobback : Zowel vorige week als deze week heeft in een heel aantal commissies al de indicatieve stemming over de begroting plaatsgevonden. Daarom lijkt het mij gek om die in andere commissies uit te stellen.

De voorzitter : Ik stel voor dat alle commissies morgen vergaderen zoals gepland en dat de stemmingen, indien nodig, worden uitgesteld tot de namiddag. (*Instemming*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 3 december 2003 om 14 uur. (*Instemming*)

– *De vergadering wordt gesloten om 17.11 uur.*

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Carlo Daelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Hilde De Lobel, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Jaak Gabriels, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Flor Ory, Leo Peeters, Jan Penris, Jean-Paul Peuskens, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Lucien Suykens, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Dany Vandenbossche, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Ilse Van Eetvelde, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Erna Van Wauwe, Josée Vercammen, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Bob Verstraete, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

André-Emiel Bogaert, Marc Cordeel, Herman De Reuse, Herman Lauwers, Marc van den Abeelen : gezondheidsredenen ;

Etienne Van Vaerenbergh : buitenslands ;

Riet Van Cleuvenbergen : ambtsverplichtingen ;

Jef Van Looy : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Ingrid van Kessel, Christian Van Eyken, Frans Wymeersch.

